

Sygn. akt I C 485/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: S S.R. Kinga Grzegorzcyk

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Miller

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa P. C.

przeciwko B. (...) Spółce (...) Oddziałowi w Polsce w W.

o zapłatę 30000 złotych

1. zasądza od B. (...) Spółki (...) Oddziału w Polsce w W. na rzecz P. C. kwotę 30000 (trzydzieści tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty,
2. zasądza od B. (...) Spółki (...) Oddziału w Polsce w W. na rzecz P. C. kwotę 6105,75 (sześć tysięcy sto pięć 75/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. nakazuje pobrać od B. (...) Spółki (...) Oddziału w Polsce w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 194,10 (sto dziewięćdziesiąt cztery 10/100) złote tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 485/17

UZASADNIENIE

W dniu 9 czerwca 2017 r. P. C. wystąpił przeciwko B. (...) Spółce (...) Oddziałowi w Polsce w W. z pozwem o zapłatę kwoty 30000 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od strony pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pełnomocnik powoda podniósł, że w dniu 7 marca 2017 r. doszło do kolizji drogowej, w której uszkodzony został samochód marki M. (...) nr rej. (...), należący do M. G.. Sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym Towarzystwie (...). W toku postępowania likwidacyjnego poszkodowanej wypłacono 30477,94 zł, która to kwota nie odpowiada kosztom naprawy przedmiotowego pojazdu.

[pozew k.2-5]

W dniu 16 czerwca 2017 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniający powództwo w całości.

[nakaz zapłaty k.22]

Strona pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na swoją rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm

przepisanych. W ocenie pełnomocnika strony pozwanej wypłacona tytułem odszkodowania kwota 30477,94 zł jest wystarczająca do całkowitej likwidacji szkody.

[sprzeciw od nakazu zapłaty k.25-26]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku wypadku drogowego z dnia 7 marca 2017 r. uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność M. G.. Sprawca szkody w dniu zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanej Spółce.

[okoliczność bezsporna]

Szkoda została zgłoszona stronie pozwanej w dniu 8 marca 2017 r. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła poszkodowanej odszkodowanie w wysokości 30477,94 zł.

[okoliczność bezsporna]

W dniu 5 kwietnia 2017 r. M. G. zawarła z P. C. umowę przelewu wierzytelności przysługującej jej w stosunku do B. (...) Spółki (...) Oddziału w Polsce w W. w pojeździe M. (...) o nr rej. (...) z tytułu szkody z dnia 7 marca 2017 r.

[dowód: umowa cesji k.9]

Pismem z dnia 19 kwietnia 2017 r. powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty dodatkowego 31945,95 zł z tytułu odszkodowania, wraz z należnymi odsetkami, w terminie 14 dni od otrzymania tego pisma na wskazany rachunek bankowy.

[dowód: pismo w aktach szkodowych CD k.34]

Koszt naprawy samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) po zdarzeniu z dnia 7 marca 2017 r., przy użyciu części zamiennych oryginalnych z logo producenta o jakości „O” wynosi 61314,91 zł, a przy zastosowaniu części zamiennych bez logo producenta pojazdu, ale pochodzących od producenta produkującego na pierwszy montaż, o jakości „Q” – 58925,36 zł. Powyższy koszt naprawy uwzględnia stawkę za robociznogodzinę obowiązującą w Ł. na poziomie 100 zł. Przedmiotowy pojazd można naprawić przy użyciu nowych części zamiennych o symbolu „O” i „Q” ale w tym modelu części o symbolu „Q” występuje tylko kilka, w tym m. in. reflektor i tylne lampy. Niezależnie od tego, czy zastosuje się części o jakości „Q” czy części o jakości „O”, to stan samochodu po naprawie będzie taki sam. Części te mają taką samą jakość, chociaż numery katalogowe części „Q” są inne, aniżeli numery katalogowe części „O”. Różnią się też opakowaniem. Oznaczeń jakościowych części „Q” dokonuje producent.

[dowód: pisemna opinia biegłego sądowego k.45-73, pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego k.84-85]

Sąd pominął sporządzoną na zlecenie poszkodowanej prywatną ekspertyzę kosztów naprawy spornego pojazdu z uwagi na zakwestionowanie jej przez stronę pozwaną. Ponadto ekspertyza ta jako dokument prywatny nie może zastąpić opinii biegłego sądowego sporządzonej w toku niniejszego procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie bezsporne są zarówno okoliczności, w jakich doszło do zdarzenia z dnia 7 marca 2017 r., jego przebieg, jak i zakres uszkodzeń powstałych w jego wyniku w samochodzie M. G. marki M. (...) nr rej. (...). Pozwany ubezpieczyciel nie kwestionował również zasady swej odpowiedzialności. Podnosił jedynie, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił poszkodowanej odszkodowanie w wysokości 30477,94 zł, które w pełni odpowiada wysokości szkody przez nią doznanej.

Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

W dniu 5 kwietnia 2017 r. poszkodowana M. G. zawarła z powodem umowę, zgodnie z którą przeniosła na P. C. wierzytelność, przysługującą jej wobec strony pozwanej z tytułu odszkodowania, wynikającego ze szkody z dnia 7 marca 2017 r. w pojeździe marki M. (...) nr rej. (...). Poszkodowana przeniosła na powoda powyższą wierzytelność. Powód wszedł zatem w prawa i obowiązki M. G. w powyższym zakresie i jest legitymowany do dochodzenia od strony pozwanej zwrotu kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu. Strona pozwana nie kwestionowała tych okoliczności.

Przepis art. 361 k.c. przewiduje zasadę pełnego odszkodowania. Pełniona przez odszkodowanie funkcja kompensacyjna oznacza, że odszkodowanie winno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy poprzedzający zdarzenie szkodzące. Zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. W przypadku uszkodzenia tych części pojazdu, które przed uszkodzeniem były częściami oryginalnymi sygnowanymi logo producenta, należy uwzględniać ceny nowych części oryginalnych, zaś pomniejszenie ich wartości o wartość zużycia uszkodzonych części dopuszczalne jest jedynie wówczas, gdyby uwzględnienie nowych części w znaczny sposób zwiększało wartość całego pojazdu (tak m. in. Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów z 12.04.2012 r., III CZP 80/11, OSNC 2012/10/112 i postanowieniu z 20.06.2012 r., III CZP 85/11, Lex nr 1218190).

Zgodnie z treścią opinii biegłego sądowego, sporządzonej w toku niniejszego procesu i ostatecznie nie kwestionowanej przez żadną ze stron, uzasadniony koszt naprawy przedmiotowego pojazdu przy użyciu części zamiennych oryginalnych z logo producenta o jakości „O” wynosi 61314,91 zł, a przy zastosowaniu części zamiennych bez logo producenta pojazdu, ale produkowanych przez producenta produkującego na pierwszy montaż, o jakości „Q” – 58925,36 zł.

Sąd przyjął za uzasadniony koszt naprawy pojazdu przy wykorzystaniu części oryginalnych z logo producenta, tj. 61314,91 zł. Co prawda biegły w swojej opinii wskazał, że części oryginalne zarówno z logo jak i bez logo producenta są takiej samej jakości, a ponadto z uwagi na wiek pojazdu jego stan po naprawie, niezależnie od zastosowanych części, będzie taki sam, to należy wskazać, że w tym modelu występuje tylko kilka części „Q” czyli bez logo producenta i są to m. in. reflektor i tylne lampy, a zatem elementy, które nie są elementami, które podlegają periodycznej wymianie na skutek ich zużywania się na skutek eksploatacji, a poza tym są elementami widocznymi na zewnątrz, a zatem dla potencjalnych nabywców nie bez znaczenia jest fakt, czy części te posiadają logo producenta, czy też nie. Ponadto należy mieć na uwadze, że odszkodowanie ma na celu przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego. W rozpoznawanej sprawie brak jest dowodów na to, że elementy uszkodzone na skutek wypadku z dnia 7 marca 2017 r. były wcześniej naprawiane i aby nie były one oryginalne. Wreszcie należy również wskazać, że strona pozwana nie wykazała w żaden sposób, aby naprawa samochodu powoda przy zastosowaniu części oryginalnych z logo producenta prowadziła do wzrostu wartości przedmiotowego pojazdu.

Z uwagi na to, że strona pozwana w postępowaniu likwidacyjnym wypłaciła odszkodowanie w wysokości 30477,94 zł, to powodowi przysługuje dodatkowe odszkodowanie w wysokości 30836,97 (61314,91 – 30477,94). Z uwagi jednak na to, że powód w niniejszej sprawie dochodzi z tego tytułu jedynie kwoty 30000 zł, to na podstawie art. 321 § 1 k.p.c. Sąd zasądził na jego rzecz od strony pozwanej tytułem uzupełniającego odszkodowania kwotę 30000 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. i w zw. z art. 14 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., nr 124, poz. 1152 ze zm.). Strona pozwana powinna była wypłacić odszkodowanie w terminie trzydziestu dni od daty zgłoszenia szkody, co w przedmiotowej sprawie miało miejsce w dniu 8 marca 2017 r. Strona pozwana w wyznaczonym przez ustawodawcę terminie nie wypłaciła całego należnego odszkodowania,

wobec czego pozostaje w zwłoce od pierwszego dnia po upływie owego trzydziestodniowego terminu, tj. od dnia 8 kwietnia 2017 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 30000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu w pkt 2 wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., statuującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powód wygrał proces w całości, ponosząc koszty procesu w łącznej wysokości 6105,75 zł (1500 zł – opłata od pozwu, 988,75 zł – wydatkowana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego, 3600 zł – koszty zastępstwa procesowego i 17 zł – opłaty skarbowe od pełnomocnictwa). Strona pozwana zobowiązana jest zatem do zwrotu na rzecz powoda kwoty 6105,75 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 300 ze zm.) w zw. z art. 98 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 194,10 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, na które złożyła się część wynagrodzenia biegłego za sporządzone opinie tymczasowo wydatkowana w toku procesu z funduszy Skarbu Państwa.